

## Relațiile

Pentru studiul de săptămâna aceasta, citește: 1 Samuel 25; Efes. 4,1-3;  
1 Petru 3,9-12; Luca 17,3,4; 23,34; Iacov 5,16.

Studiul 4

### *Sabat după-amiază*

**Text de memorat:** „Tot ce voiți să vă facă vouă oamenii, faceți-le și voi la fel; căci în aceasta sunt cuprinse Legea și Prorocii.” (Matei 7,12)

Un evanghelist cu experiență susținea seminare despre combaterea stresului, ca introducere la evanghelizarea pe care o conducea în orașe. Pentru aceste seminare, el a conceput un chestionar simplu, în care le cerea participanților să enumere patru sau cinci lucruri care îi stresau cel mai mult. Asistenții aranjau răspunsurile primite pe categorii (probleme de sănătate, probleme la locul de muncă, probleme în relațiile cu oamenii etc.). Înainte să finalizeze număratoarea răspunsurilor, unul dintre asistenți a observat că evanghelistul își pregătise deja un set de folii transparente pentru a prezenta subiectul relațiilor ca principală sursă de stres. Când l-a întrebat de ce pregătise deja acest subiect, pastorul i-a explicat că rezultatele au fost dintotdeauna aceleași: relațiile defectuoase cu oamenii s-au dovedit întotdeauna a fi cauza principală de stres.

Se pare că oamenii sunt sursa principală de stres. Însă, atunci când relațiile cu partenerul de viață, cu copiii, cu șefii, cu colegii, cu vecinii, cu prietenii sau cu dușmanii sunt pozitive, ele devin o sursă puternică de satisfacție. Se pare că lucrul acesta este valabil în orice parte a lumii și în orice cultură. Oamenii ne fac fericiți și tot oamenii ne fac nefericiți.

Așadar, săptămâna aceasta, vom zăbovi asupra subiectului relațiilor și îl vom analiza din perspectiva Bibliei.

1. **De ce asociază Pavel smerenia, blândețea și răbdarea cu relațiile bune dintre oameni și cu unitatea? Efeseni 4,1-3**
2. **Ce putem învăța din purtarea lui Abigail și a lui David despre comportamentul potrivit în situații dificile și tensionate? 1 Samuel 25**

Istoria lui David, Nabal și Abigail este un exemplu excelent de interacțiune socială de succes. Rezultatele variază mult, în funcție de modul în care indivizii se raportează la alții – dacă se cred superiori dacă se consideră egali cu ceilalți sau dacă se poartă ca niște prieteni sau colegi smeriți.

David i-a trimis pe oștenii lui la Nabal cu o cerere justificată. „Noi i-am ocrotit pe oamenii tăi și am păzit bunurile tale; dă-ne ce te lasă inima.” (1 Sam. 25,7,8; parafrazarea autorului)

Însă Nabal nu știa nimic despre bunătate și diplomatie. Biblia ne spune că el era un om aspru și rău în faptele lui. În alte traduceri ale Bibliei, îl găsim descris în cuvinte precum: *ursuz, meschin, brutal, grosolan, necinstit, îndărătnic și necioplit*. Fără îndoială că așa s-a purtat cu oamenii lui David.

Observă în schimb atitudinea inițială a lui David. Deși avea cu el o mulțime de luptători, i-a transmis un mesaj plin de tact și de smerenie, urându-i lui Nabal și casei lui viață lungă și sănătate și folosind cuvintele „fiul tău David” (vers. 8).

Biblia ne spune despre Abigail că era o femeie inteligentă și frumoasă. Observă comportamentul ei: i-a adus lui David o cantitate mai mult decât suficientă de bucate alese; a alergat înaintea lui, ca să-i potolească mânia; s-a plecat înaintea lui; s-a numit „roaba ta”; i s-a adresat lui David cu „domnul meu”; i-a cerut iertare și i-a amintit că, fiind omul lui Dumnezeu, el trebuia să aibă grijă să nu verse sânge nevinovat.

Intervenția ei smerită și plină de tact a avut drept rezultat o schimbare totală a intențiilor lui David. El l-a lăudat pe Dumnezeu pentru gestul ei și a lăudat-o pe ea pentru judecata ei sănătoasă. Această mijlocire eficientă, în temere de Dumnezeu, a salvat viața multor oameni nevinovați. Cât despre Nabal, nu a fost nevoie ca David să îl ucidă, fiindcă a murit de frică, probabil în urma unui stop cardiac.

***De regulă, este ușor să fim buni cu cei pe care îi iubim. Dar cum ne purtăm cu cei care ne sunt antipatici? Care crezi că ar fi reacția lor, dacă te-ai purta cu smerenie și blândețe? Prin harul lui Dumnezeu, încearcă să te porți așa (nu uita că s-ar putea ca și tu să îi fii antipatic cuiva!).***

### 3. Care este intenția reală a pasajului din 1 Petru 3,8-12? Cum poți aplica practic aceste principii?

---



---



---

#### Studiu 4

Domnul Isus a transformat atitudinea „ochi pentru ochi” în atitudinea „întoarce și celălalt obraz” (Mat. 5,38.39). Ideea aceasta era revoluționară atât pentru vremea aceea, cât și pentru multe culturi și tradiții din vremea noastră. Din nefericire, nici creștinii nu răsplătesc răul cu bine. Însă Isus ne îndeamnă: „Învățați de la Mine, căci Eu sunt blând și smerit cu inima” (Mat. 11,29).

O familie tânără, cu copii mici, avea probleme serioase cu vecinii. Aceștia le-au reproșat de câteva ori, pe un ton răutăcios, că umpluseră curtea casei cu jucării și că cei mici făceau prea multă gălăgie. După părerea lor, curtea arăta urât. Părinții tineri au fost deranjați de tonul dur și lipsit de amabilitate cu care le-au vorbit vecinii. În definitiv, era curtea lor și nu încălcau regulile cartierului! Într-o zi, când culegea mere în grădina din spatele casei, mama tânără s-a gândit să facă plăcintă cu mere și să le-o ofere vecinilor. Vecinii au acceptat darul ei imediat. Gestul acesta a schimbat cu totul relația lor, fiindcă vecinii nu se așteptau, probabil, la nimic din partea unor oameni pe care îi atacau neînterupt.

### 4. Cum l-a răsplătit David pe Saul pentru faptul că acesta îl ataca mereu? 1 Sam. 24,4-6. Ce ne spune aceasta despre caracterul lui David? Cum putem manifesta această atitudine, mai ales atunci când avem probleme cu un om care este „unsul Domnului”?

---



---

În 1 Samuel, se repetă de patru ori faptul că David a spus că a ridica mâna împotriva „unsului Domnului” este un păcat. Chiar dacă a avut ocazia să se răzbune, el a încercat, în mod repetat, să se apropie de rege și să-l ierte. David a ales să se poarte cu smerenie și cu frică de Dumnezeu față de un om care îi făcea rău.

*Oare nu ar trebui ca și noi să facem la fel în orice situație prin care trecem?*

Este posibil să dăm impresia că avem o viață spirituală frumoasă și rodnică, dar, de fapt, să avem probleme serioase de relaționare. Este un adevăr demonstrat acela că oamenii își fac rău unul altuia atunci când conviețuiesc, chiar și în biserică. De aceea, este atât de important să învățăm arta de a ierta.

## 5. Cât de bine ai aplicat Efes. 4,32 în viața ta? Cui trebuie să-i acorzi iertare și de ce este important să îl/o ierți?

De-abia în ultimii ani, psihologii au început să aprecieze mai mult importanța principiilor spirituale pentru sănătatea psihică. Zeci de ani la rând, psihologii și consilierii au considerat că religia și spiritualitatea le inspiră oamenilor sentimente de vinovăție și de teamă. Dar acum nu mai este așa. În prezent, mulți fac apel la protecția pe care o oferă credința creștină. Se recunoaște că „terapii” precum rugăciunea, ținerea unui jurnal spiritual, memorarea unor texte biblice și „certIFICATELE” de iertare îi ajută pe oameni să învingă o varietate de tulburări emoționale. Iertarea se numără printre strategiile cele mai eficiente de dobândire a liniștii sufletești, deși capacitatea de a ierta cu adevărat și de a primi iertarea vine numai de la Dumnezeu și este posibilă numai prin înnoirea inimii (Ezech. 36,26).

## 6. Ce ne învață Mat. 5,23-25 și Luca 17,3,4; 23,34 despre iertare?

S-ar putea ca unele persoane să creadă că este imposibil de ierți. Însă niciun om nu a fost umilit și nu a suferit din partea oamenilor mai mult decât Domnul Isus. Împăratul universului a fost înjosit pe nedrept și a fost răstignit de făpturile pe care le-a creat. Cu toate acestea, El ne-a iubit atât de mult, încât I-a cerut Tatălui, cu smerenie deplină, să ne ierte.

*Uneori, oamenii le greșesc altora fără să-și dea seama câtă durere le provoacă. Alteori, oamenii greșesc din cauza neînțelegerii sau din cauza problemelor personale pe care le au. Ei vor să-și ușureze suferința proprie încercând să-i facă pe alții să sufere. Reușești să ierți mai ușor, dacă îți dai seama că persoana care ți-a greșit are probleme personale? Cum poți să înveți să îi ierți pe cei care fac rău în mod intenționat?*

**7. Cum interpretezi recomandarea lui Iacov de a ne mărturisi păcatele unii altora? Iacov 5,16. Cum trebuie să aplici în viața ta această învățătură?****Studiu 4**

Păcatele săvârșite împotriva semenului meu trebuie să fie mărturisite înaintea lui pentru a primi iertare și pentru a reface relația cu el. Totodată, în felul acesta, dovedesc că sunt dispus să îmi asum responsabilitatea pentru fapta mea și că am încredere și sper că voi fi primit și iertat. Sufletul nobil va oferi iertare, prin harul lui Dumnezeu, indiferent de mărimea greșelii.

Textul din Iacov mai poate avea și o altă interpretare, care ne pune la dispoziție multe posibilități de vindecare. Mărturisirea păcatelor, a greșelilor și a fărădelegilor înaintea unei persoane în care ai încredere aduce vindecare emoțională. Dezvăluirea propriilor nedesăvârșiri înaintea unui prieten creștin credincios va ușura povara păcatului. Pe lângă aceasta, mărturisirea reciprocă întărește relațiile interpersonale. Manifestarea încrederii în celălalt și acceptarea încrederii lui transformă relația într-o prietenie veritabilă și durabilă. De altfel, procesul de consiliere se întemeiază pe principiul că vorbirea este benefică pentru suflet. Este adevărat că există tulburări psihice care necesită tratament de specialitate, însă multe probleme sufletești pot fi rezolvate la nivelul bisericii și al comunității sociale. Faptul acesta este adevărat mai ales în dreptul unor probleme apărute în urma deteriorării relațiilor interpersonale – neînțelegeri, bărfă, invidie etc. Dacă vom urma sfatul lui Iacov, ne vom ușura povara psihică și, în plus, vom avea mai multă putere de a ne schimba comportamentul dăunător.

Totuși, este necesară prudența. Destăinuirea, înaintea unui prieten apropiat, a păcatelor comise poate aduce o mare ușurare, însă persoana în cauză devine vulnerabilă. Există întotdeauna riscul ca prietenul să divulge fapta și atunci toți cei implicați au de suferit.

Cel mai important este că putem să ne mărturisim păcatele înaintea Domnului cu încrederea și cu asigurarea deplină că vom fi iertați.

*Citește 1 Petru 5,7. Problemele în relațiile cu ceilalți ne pot aduce incertitudine și chiar teamă și îngrijorare. Oamenii ne pot ajuta, însă ajutorul cel mai sigur vine de la Dumnezeu, care este dispus să asculte oricând toate îngrijorările noastre. Aceasta ne va aduce un sentiment real de ușurare, pentru că am lăsat poverile noastre în mâinile Sale.*

## 8. Cum poți aplica la viața ta învățătura din Efes. 4,29; 1 Tes. 5,11; Rom. 14,19? De ce este important, nu numai pentru tine, ci și pentru alții?

Pavel îi îndeamnă pe membrii primei bisericii să evite deteriorarea relațiilor personale, întrucât ei sunt mădulare ale „trupului lui Hristos”. Multe probleme apar ca urmare a faptului că ne discredităm unii pe alții și, prin aceasta, rănim întreaga comunitate. Oamenii care bârfesc și care îi vorbesc de rău pe alții au, în general, probleme personale – au sentimente de inferioritate, doresc să iasă în evidență, au dorința de a controla și de a deține puterea și se simt nesiguri pe ei. Ei au nevoie de ajutor pentru a renunța la acest mod distructiv de rezolvare a luptelor lor sufletești.

Este adevărat că, dacă suntem împăcați cu noi înșine, nu mai recurgem la bârfă și la calomnie. Membrii bisericii, care este trupul lui Hristos, trebuie să se considere privilegiați, pentru că au primit darul mântuirii (Ps. 17,8; 1 Petru 2,9). În acest context, accentul cade pe întărirea celorlalți și pe înălțarea sufletească reciprocă. Cuvintele de încurajare și de apreciere, accentuarea lucrurilor pozitive, smerenia și atitudinea de bucurie sunt modalități prin care putem să-i ajutăm pe cei care au probleme personale.

O altă modalitate de a-i ajuta este să funcționăm ca niște agenți de mediere. Isus a spus că oamenii împăciuitori sunt fericiți și i-a numit „fii ai lui Dumnezeu” (Mat. 5,9), iar Iacov a afirmat că cei ce fac pace vor culege „roada neprihănirii” (Iacov 3,18).

## 9. De ce este principiul acesta esențial în orice tip de relație? Matei 7,12

Principiul acesta este o comoară de preț pentru relațiile interumane. El este un principiu absolut, se bazează pe dragoste, este universal și acoperă orice lege omenească. De asemenea, „regula de aur” le aduce tuturor beneficii practice.

Un țăran chinez avea o orezărie pe coasta unui munte care dădea spre o vale și spre țărmul mării. Într-o zi, a observat că începuse marea – apa se retrăgea de la țărm, lăsând în urmă descoperit o mare parte din bazinul mării. Când și-a dat seama că apa se va întoarce cu forță și că va distruge totul în calea ei, s-a gândit cu tristețe la prietenii lui care lucrau în vale. Atunci a luat hotărârea să dea foc la cultura lui de orez. Prietenii lui au urcat imediat coasta muntelui ca să stingă focul, și în felul acesta, au scăpat de furia apelor. Ca urmare a spiritului lor de înțelegere, viețile le-au fost salvate.

*Cunoști o experiență asemănătoare? Împărtășește-o grupei.*

Citește Efeseni 4,25-32 și subliniază cuvintele care se adresează direct inimii tale. Gândește-te la lucrurile pe care ai putea să le faci, cu ajutorul Domnului, pentru a-ți îmbunătăți relația cu ceilalți oameni.

Iată câteva fragmente dintr-o scrisoare scrisă de Ellen White unui evanghelist, în 1908: „Am pentru tine această solie din partea Domnului: Vorbește cu amabilitate și acționează cu blândețe. Veghează asupra ta cu atenție, deoarece ești înclinat să fii sever și dictatorial și să rostești cuvinte pripite. ... El [Domnul] este îndurerat de expresiile aspre, iar cuvintele neînțelepte rănesc. Eu am misiunea să-ți spun: Fii amabil în vorbire, veghează bine asupra cuvintelor tale, nu îngădui să se manifeste nicio asprime în expresiile sau în gesturile tale...”

Când vei privi zi de zi la Isus și vei învăța de la El, vei da pe față un caracter armonios și bun. Fii mai sensibil în comportamentul tău și nu-ți îngădui să rostești cuvinte de condamnare. Învăță de la Marele Învățător. Expresiile de bunătate și de simpatie vor fi asemenea unui medicament și vor vindeca sufletele disperate. Când este aplicată în viața de zi cu zi, cunoașterea Cuvântului lui Dumnezeu va avea o influență liniștitoare și vindecătoare. Vorbirea aspră și pripită nu va aduce o binecuvântare nici pentru tine, nici pentru vreun alt suflet.” – *Slujitorii Evangheliei*, pag. 163, 164

### Întrebări pentru discuție

1. Cât de mult îți place să bârfești? Poate că tu nu bârfești, dar îți place să ascuți bârfele altora. Este acest lucru la fel de rău ca și răspândirea bârfelor? Cum poți pune capăt acestui comportament care le aduce oamenilor multă durere?
2. Când ai suferit foarte mult din pricina cuiva, iertarea poate fi dificilă. Cum poți învăța să îl ierți pe cel care nu îți cere iertare, pe cel căruia nu-i pasă dacă îl ierți sau chiar râde de frământarea ta? Ești dator să îl ierți într-o astfel de situație? De ce?
3. Abuzul verbal sau fizic din cadrul familiilor este o realitate care le produce mult rău celor implicați și chiar grupurilor sociale. Care ar trebui să fie atitudinea creștinilor față de această problemă? Cum trebuie procedat, atunci când iertarea nu este însoțită de schimbarea comportamentului abuziv?
4. Gândește-te la viața ta. Ce poți să faci în mod concret pentru a-ți îmbunătăți relațiile cu ceilalți? Ce rol au în această situație smerenia, încrederea în Dumnezeu și dorința de a face binele?

### Statornicie

Dorothy își căuta de doi ani un loc de muncă și uneori nu înțelegea de ce Dumnezeu nu o ajuta să-și găsească o slujbă. Apoi, i-a venit în minte un verset biblic: „Eu muștru și pedepsesc pe toți aceia pe care-i iubesc. Fii plin de râvnă dar, și pocăiește-te!” (Apoc. 3,19) Dorothy și-a plecat capul și L-a rugat pe Dumnezeu să-i ierte necredința.

Apoi a mers la un interviu pentru un loc de muncă unde i s-a cerut să realizeze un circuit electronic pe o placă de test. Nu mai folosisese pistolul de lipit până atunci, dar maestrul a fost uimit de munca ei și a întrebat-o:

– Ești sigură că nu ai mai făcut așa ceva până acum?

Dorothy a obținut postul. Adeseori, ea cânta imnuri la serviciu, iar colega ei, Cindy, o auzea și o întreba:

– De ce ești atât de fericită?

Dorothy îi spunea că Isus este prietenul ei, iar Cindy îi spunea:

– Mi-ar plăcea să fiu și eu ca tine.

Atunci, Dorothy i-a dăruit o Biblie. Cindy a citit-o și i-a pus câteva întrebări. După un timp, Cindy și-a predat viața lui Hristos.

La câteva luni după angajare, un maestru i-a anunțat pe angajați că vor avea concediu două săptămâni de Crăciun, dar că trebuie să recupereze zilele nelucrate sâmbăta. Dorothy s-a oferit să lucreze duminică, dar maestrul nu era sigur dacă se putea rezolva cererea ei. Dorothy i-a spus:

– Dacă Dumnezeu vrea să lucrez aici, atunci El va găsi o cale. Însă nu pot lucra sâmbăta.

Unii colegi erau nemulțumiți că ea cerea să i se acorde privilegii speciale. Dorothy se ruga: „Doamne, Te rog să nu mă părăsești. Am nevoie de puterea Ta ca să rămân statornică”.

Cererea ei a fost aprobată, iar ea mergea la serviciu duminică. Apoi a cunoscut-o pe Jean și a simțit din partea lui Dumnezeu îndemnul să stea de vorbă cu ea. La masa de prânz, Dorothy i-a zis:

– Dumnezeu a vrut să ne întâlnim astăzi.

Jean a încuviințat, pentru că își dorea să îl cunoască pe Dumnezeu. Dorothy a ajutat-o să se înscrie într-o grupă de studiu biblic și curând, Jean venea la grupă însoțită de fratele ei și de prietenul ei. După câteva luni, s-au botezat toți trei, iar Jean s-a căsătorit cu prietenul ei.

– Este important să rămânem statornici, chiar și atunci când nu vedem clar călăuzirea lui Dumnezeu, ne spune Dorothy.

*Dorothy Burton își împărtășește credința în Ontario, Canada.*